

1. niedziela po Narodzeniu Pańskim

Główna myśl: Patrz, słuchaj i opowiadaj

Tekst: 1 J 1,1 – 4 życie wieczne objawione w Jezusie

Łk 2,8-21 – narodzenie Jezusa

Wiersz: „Co widzieliśmy i słyszeliśmy, to i wam zwiastujemy.” 1 J 1,3a

Kolędy: „Czas radości” nr 46, „Anioł pasterzom mówił” nr 33, „Pójdźmy wszyscy do stajenki” nr 73, „Dzisiaj w Betlejem” nr 50, „Gdy się Chrystus rodzi” nr 51, „Wśród nocnej ciszy” nr 86 [w] *Śpiewnik Ewangelicki*, Augustana, Bielsko-Biała 2002.

Cele:

- Dziecko poznało historię o pasterzach wysławiających małego Jezusa
- Dziecko zostało zachęczone, by słuchać Słowa Bożego i zwiastować je

I. Wstęp

Ważne zmysły

Pomoce: rysunki oka, ucha i buzi (*patrz załączniki na stronach 5,6,7; dla dzieci z grupy starszej można rysunki pociąć na puzzle i dać dzieciom do ułożenia*), lina lub gruba włóczka, opaski w ilości odpowiadającej liczbie dzieci w grupie

Przebieg:

Witam wszystkich. Bardzo się cieszę, że przyszlście na dzisiejszą szkółkę, pierwszą po radosnych świętach Bożego Narodzenia. Czy dla was też był to radosny czas? Czy spotkało was coś radosnego? (*odpowiedzi dzieci*) Z tego co powiedzieliście, to faktycznie święta są radosnym czasem. O tym mówi kolęda, pt. „Czas radości”, do której śpiewu was zapraszam.

Dla grupy młodszej: Mam ze sobą kopertę, a w niej jest coś schowane. Kiedy wyciągnę i pokażę wam jej zawartość, waszym zadaniem będzie powiedzieć, co widzicie. Jesteście gotowi? (*osoba prowadząca pokazuje dzieciom obrazek i prosi ich o nazwanie tego, co widzą*) Zgadza się to jest oko. Jaką funkcję spełnia oko? (*odpowiedzi dzieci*) Dzięki oku możemy zobaczyć np. osoby, które codziennie spotykamy. Widząc możemy łatwiej poruszać się po drodze, którą mamy przejść. (*Informacja dla osoby prowadzącej: w tym momencie można wyznaczyć drogę, np. za pomocą liny lub grubej włóczki, którą ochotnicy będą przechodzić. Raz przejdą bez zasłoniętych oczu, a następnie z zasłoniętymi chustą oczami. Na koniec istotne jest zapytać dzieci: Kiedy łatwiej było przejść drogę?*) Dzięki temu, że widzimy jest nam łatwiej i bezpieczniej pokonać drogę. Dzięki oku możemy podziwiać piękne kwiaty, które rosną na łące, drzewa w lesie. Możemy też oglądać książki, obrazki, zdjęcia itd. Można powiedzieć, że oko to wspaniały wynalazek, który sam Pan Bóg nam podarował. Bez oczu żyłoby się nam nieporównywalnie trudniej.

Powiedzcie proszę, co pokazuje kolejny rysunek? (*osoba prowadząca pokazuje dzieciom obrazek i prosi ich o nazwanie tego, co widzą*) Tak, to jest ucho. Dzięki uszom możemy słyszeć co mówią do nas inni, np.: rodzice, koleżanki, koledzy, nauczyciele. Możemy słyszeć muzyki, a także usłyszeć szum morza, śpiew ptaków, brzęczenie pszczoł czy szczekanie psa. Można usłyszeć też te niezbyt przyjemne dźwięki: warkot maszyny, walenie młota. Dzięki uszom możemy słyszeć nadjeżdżający samochód i w porę zatrzymać się przed przejściem przez ulicę. Jak dobrze więc, że mamy uszy, które pozwalają nam słyszeć.

Myślę, że z rozpoznaniem ostatniego rysunku nie będziecie mieli żadnego problemu. Co on przedstawia? (*osoba prowadząca pokazuje dzieciom rysunek ust*) Tak, to są usta. Dzięki nim możemy mówić, przekazywać drugim osobom różne informacje. (*przejsć do podsumowania*)

Dla grupy starszej: Mam ze sobą trzy rysunki, które zostały pocięte na puzzle. Żeby dowiedzieć się co one przedstawiają, musimy spróbować je ułożyć tak, aby powstał obraz. Poproszę teraz ochotnika, który ułoży pierwszy obrazek. *(osoba prowadząca wybiera ochotnika i daje mu do ułożenia rysunek oka)*. To jest oko, tak wspaniale stworzone przez Pana Boga. Oko jest jednym z ważniejszych narządów zmysłów, które dostarcza nam ponad połowę wszystkich informacji o świecie. Dzięki temu narządowi wzroku możemy widzieć ludzi, tych, których znamy i kochamy, ale także tych nieznanym. Możemy też oglądać filmy, czytać listy, książki, patrzeć na otaczające nas, piękne krajobrazy. Widząc możemy się łatwiej przemieszczać z jednego miejsca na drugie. To jest oko. Teraz poproszę kolejnego ochotnika, który ułoży drugi rysunek. *(osoba prowadząca wybiera drugą osobę i daje jej do ułożenia pocięty obrazek ucha)* Teraz mamy rysunek ucha. Dzięki uszom możemy słyszeć różne dźwięki. Te przyjemne np.: głos kochanej osoby, śpiew ptaków, szum fal, wiatru, brzęczenie pszczoł, piękną muzykę, lecz także te mniej przyjemne jak np.: bzyczenie komarów, czy ryk motoru, walenie młota. Te wszystkie dźwięki odbiera nasze ucho. Lecz ucho oprócz słyszenia, służy także do kontroli równowagi, czyli umożliwia rozpoznanie położenia ciała w przestrzeni. Teraz poproszę trzeciego ochotnika, który ułoży kolejny rysunek. *(osoba prowadząca wybiera trzecią osobę i daje jej do ułożenia rysunek, który przedstawia usta)* Ostatni rysunek to usta. Dzięki nim możemy mówić, przekazując innym ludziom różne informacje, możemy wyrażać też emocje. Za pomocą ust możemy jeść i też odczuwać niektóre smaki.

Podsumowanie:

Dlaczego mówimy o oczach, uszach i ustach? O tym dowiemy się za chwilę. Na początek przeczytajmy cztery wiersze z 1 listu Jana 1,1-4 – posłuchajcie proszę. *(podany fragment głośno czyta osoba prowadząca lub wyznaczone z grupy dziecko)* Usłyszeliśmy słowa: „Co widzieliśmy” – a widzimy oczami, „i słyszeliśmy” – słyszymy uszami, „i wam zwiastujemy” – mówimy ustami. Te narządy zmysłów: oczy, uszy i usta były bardzo ważne dla bohaterów dzisiejszej szkółki. Kim oni są? Tego będziecie mogli dowiedzieć się, gdy zaśpiewamy kolędy „Anioł pasterzom mówił”, „Wśród nocnej ciszy” *(czas na śpiew zaproponowanych kolęd, przynajmniej po jednej zwrotce)* Domyślcie się już o kim będziemy mówić na dzisiejszej szkółce? *(odpowiedzi dzieci)* Tak, o pasterzach.

II. Szkołka

Pomoce: Biblia, rysunek oka, ucha i ust *(używane we wstępie)*
www.freebibleimages.org/illustrations/christmas-shepherds/

Przebieg:

- 1. Aniołowie pasterzom oznajmili** – dzięki śpiewanym kolędom i bożonarodzeniowym historiom doskonale wiemy, że gdy Jezus się narodził, aniołowie zjawili się na polach, gdzie pasterze paśli swoje owce i oznajmili im: „Nie bójcie się, bo oto zwiastuję wam radość wielką (...) gdyż dziś narodził się wam Zbawiciel, którym jest Chrystus Pan.” *(Łk 2,10-11)*
- 2. Pasterze usłyszeli** – pasterze, chociaż byli wystraszeni, to jednak uważnie słuchali tego, *(osoba prowadząca wskazuje na rysunek ucha)* co im aniołowie mówili. Możemy wszyscy wskazać na uszy, że uczniowie uważnie słuchali. *(zachęcamy dzieci do przyłożenia dłoni do ucha i pokazania gestu nasłuchiwania)* Gdy aniołowie już odeszli, wtedy pasterze powiedzieli jeden do drugiego: „Pójdźmy zaraz do Betlejem i oglądajmy to, o czym mówili aniołowie.” O tym mówi też kolęda „Pójdźmy wszyscy do stajenki”. Zachęcam was do wspólnego śpiewu *(w trakcie śpiewania, z młodszą grupą można maszerować w miejscu udając, że idziemy do stajenki)*
- 3. Pasterze zobaczyli** – Gdy pasterze doszli na miejsce, do Betlejem, zobaczyli *(osoba prowadząca wskazuje na rysunek oka)* wszystko, dokładnie tak, jak mówili aniołowie. Znaleźli Jezusa w stajence, owiniętego w pieluszki i położonego w żłobie. To była dla nich wielka radość.
- 4. Pasterze rozgłosili innym** – Teraz mogli wrócić do swojej pracy, pilnowania owiec. Wracając rozpowiadali napotkanym ludziom, o wszystkim co usłyszeli od aniołów, a potem co sami zobaczyli. *(osoba prowadząca wskazuje na rysunek ust)* Ludzie, którzy ich słyszeli dziwili się temu co pasterze mówili. Pasterze nie chcieli tej radosnej wiadomości zachować tylko dla siebie, zamierzali się nią dzielić. Treść, którą rozgłaszali jest zawarta w kolejnej kolędzie pt. „Dzisiaj w Betlejem”. Zachęcam was do wspólnego śpiewu.

III. Zakończenie

Pasterze doświadczyli przyjścia Pana Jezusa wieloma zmysłami: od aniołów usłyszeli dobrą wieść (*pokazać na rysunek ucha*) W Betlejem zobaczyli małego Jezusa (*pokazać na rysunek oka*), wracając na pola mogli innym, napotkanym po drodze ludziom, z radością opowiadać o tym, co zobaczyli (*pokazać na rysunek ust*). Tak samo każdy z nas ma być jak pasterz z bożonarodzeniowej historii, który innym dzieciom oraz osobom dorosłym opowiada o Panu Jezusie. On przyszedł, by pokazać nam, jak bardzo nas kocha i by uczyć nas miłości. On przyszedł, żeby ratować nas od naszych grzechów. On przyszedł, żebyśmy razem z Nim mogli żyć. Czy to nie jest wspaniała Dobra Nowina? Tej Dobrej Nowiny nie można zachowywać dla siebie. Pan Jezus chce, żebyśmy się tą Dobrą Nowiną o Jego przyjściu dzielili z innymi ludźmi, żebyśmy im opowiadali o Panu Jezusie, Zbawicielu. On chce, żeby wszyscy ludzie mogli Go poznać. Niech pasterze będą dla nas zachęceniem w opowiadaniu innym ludziom o Panu Jezusie, dzięki któremu możemy obchodzić Święta Bożego Narodzenia, czas radości. Zachęcam was do zaśpiewania pieśni pt. „Czas radości”. Opowiadaj innym o tym, czego dowiedział(a)(e)ś się, co poznał(a)(e)ś na szkółce innym dzieciom, które nie miały okazji usłyszeć tej Dobrej Nowiny, że urodził się Jezus, Zbawiciel. Przekazuj dalej to, co widziałeś, co słyszałeś. Zaśpiewajmy prosię w ten radosny czas, wspólnie kolędę „Czas radości”

1. Wiersz biblijny

Co widzieliśmy i słyszeliśmy, to i wam zwiastujemy. 1 J 1,3a

Pomoce: wiersz zapisać na dużej kartce, w podany poniżej sposób:
na górze słowa: „Co widzieliśmy (*obok przyczepić rysunek oka*),
poniżej słowa: i słyszeliśmy (*obok przymocować rysunek ucha*),
pod spodem słowa: to i wam zwiastujemy” (*obok przymocować rysunek ust*),
na końcu zapisać: 1 J 1,3a (*obok przymocować rysunek Biblii*)

(*Informacja dla osoby prowadzącej: rysunek oka, ucha i ust można użyć tych, z których korzystaliśmy podczas wstępu i w czasie trwania szkółki.*)

Wiersza można również uczyć z zastosowaniem następujących ruchów:
gdy mówimy „Co widzieliśmy” – pokazujemy na swoje oczy,
gdy mówimy „i słyszeliśmy” – pokazujemy na swoje uszy,
mówiąc słowa wiersza „to i wam” – pokazujemy na osoby wokół nas
do słów „zwiastujemy” – pokazujemy na swoje usta

Przebieg:

Wytlumaczyć wiersz

O kim, o czym zwykle słyszysz, gdy przychodzisz na szkółkę? (*odpowiedzi dzieci*) Teraz w świątecznym czasie słyszymy przede wszystkim Dobrą Nowinę, o tym, że na ziemię przyszedł Jezus. Dzisiejszy wiersz mówi o tym, by tę radosną wiadomość, że urodził się kochający nas Jezus, przekazywać dalej. Naszym zadaniem jest opowiadać innym: dzieciom, dorosłym, starszym, to co sami zobaczyliśmy i usłyszeliśmy. Każdy z nas może być podobny do pasterzy, którzy nie zatrzymali radosnej wieści o Panu Jezusie w tajemnicy, ale opowiadali o niej napotkanym ludziom.

(*Nauka wiersza biblijnego: dzieci dzielimy na dwie grupy. Pierwsza wstaje i mówi „Co widzieliśmy” a następnie siada. Później wstaje druga grupa mówiąc słowa „i słyszeliśmy”, po czym siada. Wstaje znowu pierwsza grupa mówiąc „to i wam” i siada. Ostatnie słowo „zwiastujemy” stojąc mówi grupa druga. Odnośnik „1 Jan 1,3a” powtarzają wszyscy*)

2. Prace plastyczne

A. Zobaczyłem, usłyszałem, przekazuję dalej

Pomoce: obrazek (*patrz str.8*), ołówek, gumka, kredki, ruchome oczy, bibuła marszczona, klej

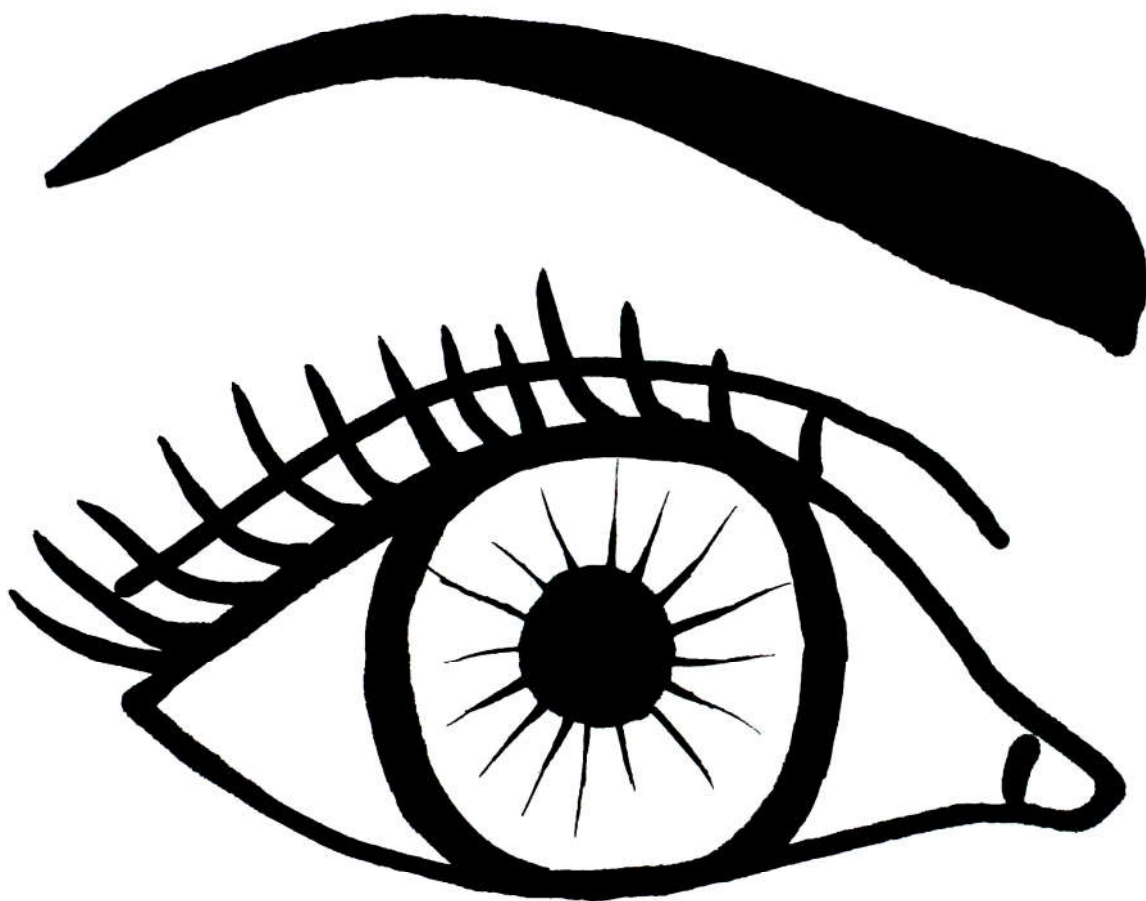
(Informacja dla osoby prowadzącej: młodsza grupa może dorysować oczy, uszy, usta, nos)

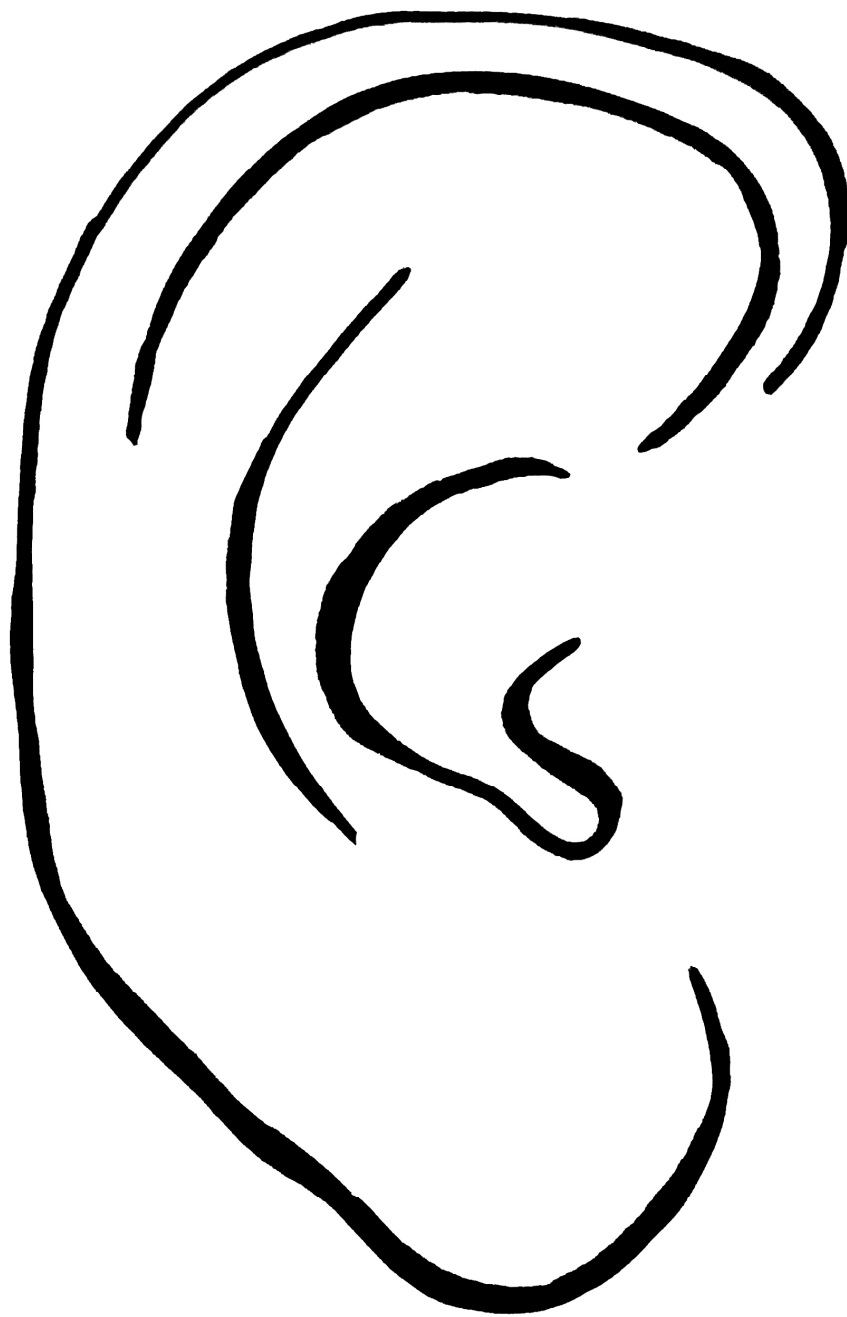
Przebieg:

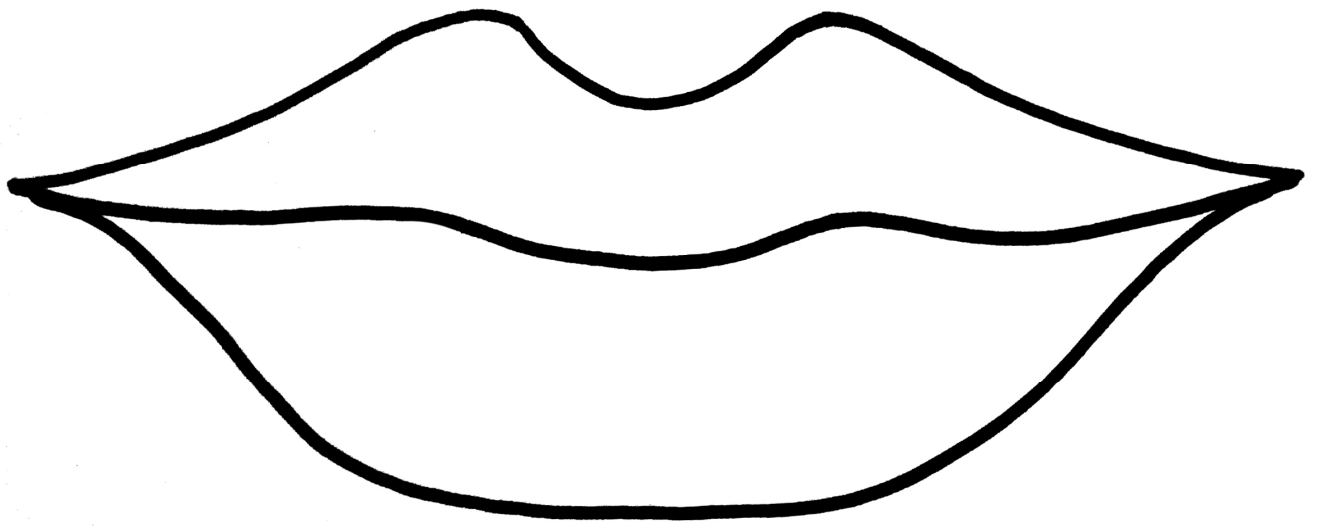
- skopiować obrazek
- przykleić ruchome oczy
- dorysować uszy, usta,
- przykleić papierowe włosy
- pokolorować obrazek

(poniżej zdjęcie gotowej pracy)

Co widzieliśmy i słyszeliśmy, to i wam zwiastujemy.
1 J 1,3a

